

A Catalunya, el sistema d'àrees protegides es configura actualment d'acord amb el model establert per la Llei 12/1985, de 14 de juny, d'espais naturals. Per una banda, aquesta Llei preveu el **Pla d'espais d'interès natural**, un pla territorial de caràcter sectorial que té com a objectiu la identificació dels espais naturals la conservació dels quals es considera necessari d'assegurar, d'acord amb els valors científics, ecològics, paisatgístics, culturals, socials, didàctics i recreatius amb què compten, per tal d'atorgar-los-hi una protecció bàsica.

Actualment, el PEIN inclou un 31% de la superfície de Catalunya i té com a objectiu conservar el patrimoni geològic, els hàbitats i els ecosistemes més representatius i més ben conservats del nostre país. Per altra banda, la Llei preveu un segon nivell de protecció: **els espais naturals de protecció especial** (parcs nacionals o naturals, reserves, etc.). Aquests espais, que també estan inclosos en el PEIN, gaudeixen d'un règim de protecció i gestió específic, a més de la protecció bàsica establerta pel PEIN. La superfície dels espais naturals de protecció especial representa un 28%, en relació amb la superfície del PEIN. Així mateix, cal tenir en compte que gran part dels espais del PEIN (un 95% de la seva superfície) formen part de la **xarxa Natura 2000**, com a conseqüència de la legislació de la Unió Europea amb l'objectiu de protegir hàbitats i espècies d'interès comunitari en l'àmbit europeu. D'acord amb la Llei 12/2006, de mesures en matèria de medi ambient, la inclusió d'un espai a la xarxa Natura 2000 implica la seva integració al PEIN. L'aprovació de la proposta catalana de Natura 2000 (Acord del Govern 5/9/2006) va comportar una ampliació considerable del PEIN.

Per mantenir la riquesa, la biodiversitat i la funcionalitat ecològica del sistema, i des de la visió que els espais naturals no són concebuts com a illes relictuals desconnectades del territori que les envolta, és imprescindible que aquest esdevingui una veritable xarxa connectada. La identificació d'àmbits connectors i l'ordenació territorial han de preveure aquesta exigència ecològica i conservar també aquells hàbitats naturals o seminaturals que actuen com a passadissos i contribuir, alhora, a la preservació de les zones o espècies de més vàlua. Això posa de relleu la importància i la necessitat d'una coherència global alhora de planificar i gestionar tot el territori.

Natura 2000 és una xarxa europea d'espais naturals que té com a objectiu fer compatible la protecció de les espècies i els hàbitats naturals i seminaturals amb l'activitat humana que s'hi desenvolupa, fent que es mantingui un bon estat de conservació dels hàbitats i espècies i evitar-ne el seu deteriorament.

Natura 2000 és la iniciativa política europea més important de conservació de la natura. D'aquesta manera, la Unió Europea ha establert un marc legal que garanteix la protecció del patrimoni natural i, a més, s'ha compromès a salvaguardar-lo mitjançant la integració a Natura 2000 d'una mostra significativa dels hàbitats i les espècies que millor el representen.

Actualment a Catalunya existeixen 115 espais que estan declarats com Zones Especials de Conservació (ZEC) i 73 com a Zones de Protecció per a les Aus (ZEPA) (dades a 31 de desembre de 2015).

A continuació podeu trobar els mapes aprovats pel Govern de la Generalitat de Catalunya dels espais de la xarxa Natura 2000 a escala 1:50.000 i en format pdf.

Així mateix també us podeu descarregar, en format pdf, els formularis normalitzats de dades (FND) de cadascun dels espais de la xarxa Natura 2000 segons la versió oficial tramesa a la Comissió Europea en el moment de la designació de l'espai. Per a una correcta interpretació dels formularis us podeu descarregar el Manual.

Finalment, també hi podeu trobar les fitxes que corresponen a l'instrument de gestió de cada espai en el moment de la seva declaració com a ZEC.